

Никой не може да ни помогне, ако сами не си помогнемъ. Да действуваме — като се осланяме повече на себе си, отколкото на другитъ. Да действуваме — останалото само ще се придаде.

(По Н. Рубакинъ).

## Чакаме Ви!

(Изъ едно писмо, пратено на нашъ професоръ, голѣмъ общественикъ).

Азъ пакъ Ви безпокоя. Азъ пакъ ида да Ви напомня Вашето миналогодишно обещание. Азъ пакъ тъй настойчиво ще Ви отправя своята молба: „Елате при насъ“. Ние толкова много години вече чакаме. Толкова години вече живѣемъ съ нашитъ малки желаня, въ нашата нерадостна действителностъ, срѣдъ калъ, ядъ и воня. Въ мухълъ и смрадъ пълзятъ нашитъ дни, единъ отъ други по-тежки и по-еднообразни, безъ нови желаня, безъ стремежъ за възходъ . . . И кой да ни го покаже? Книгитъ ли? Тѣхъ тукъ много малко четатъ, още по-малко разбиратъ. А липсватъ почти ония люде, които, разбрали ги, да намѣрятъ въ себе сили да ни увлѣкатъ къмъ върха . . .

Тогава?

Търкалятъ се единъ следъ други днитъ и годинитъ. Припламва отъ време на време святъ стремежъ къмъ повече свѣтлина и възходъ. Припламне и угасне. Толкова тежъкъ и непроходимъ е мракътъ около насъ, че всичко той удушва и убива. Слънца, фарове огромни и яркосвѣтещи иска той. И не нашитъ свѣнливи пламъчета ще го разпръснатъ . . .

Вървятъ си днитъ и годинитъ. Търкаляме се заедно съ тѣхъ и ние. Всѣки новъ день ломи, троши, изтрива по нѣщо отъ насъ. И не е далечъ денътъ, когато ще се пробудимъ нѣкоя прелестна утрина неузнаваеми. Тѣсто, въ което напраздно бихме дирили нѣщо отъ миналото; тѣсто, отъ което всѣки би могълъ да си направи каквото си ще — по образъ и подобие свое.

Искате ли още? Не всичко въ насъ е още изтрито и загубено. Ние не сме още тамъ. Но сме къмъ тамъ . . . Вземете си добра бележка. Всичко и всички все къмъ тамъ ни отправятъ . . . Ние сме въ безпътища, безъ фарове и безъ подбуда.

Искате ли да дочакате това време, това страшно и убийствено и за самитъ васъ време, когато никога и за нищо и **Вие** даже **нѣма да сте ни потрѣбни**? Когато никой **нѣма да Ви** слуша, да Ви вика, да Ви се радва и съ толкова много радостъ и нетърпение очаква? Искате ли да дочакате времето, когато ще